

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 44C/107/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1312213618
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 10. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Vaverčáková
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2016:1312213618.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III v Bratislave, pred sudkyňou JUDr. Dagmar Vaverčákovou, v spore žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, v zastúpení: Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova č. 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej súd priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenu súdu dňa 27.9.2012, sa žalobca domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Bratislava III.

2. Žalobu odôvodnil tým, že ako oprávnený subjekt (veriteľ zo zmluvy o úvere) navrhol súdnemu exekútorovi vykonať pre svoju pohľadávku exekúciu, ktorá vznikla neplnením záväzku z predmetnej zmluvy voči povinnému. Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky navrhovateľa efektívne a účinne, predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému Okresnému súdu Bratislava III a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie spísanú súdnym exekútorom prijal na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom ustanovenej dobe. Po prijatí návrhu na vykonanie exekúcie súdny exekútor prideliť registráciou exekučnej veci č. EX 17467/2010, následne predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie Okresnému súdu Bratislava III, požiadal o udelenie poverenia - konanie začalo dňa 30.11.2010 (správne podľa exekučného spisu 14. 01.2011), o ktorom návrhu príslušný súd rozhodol až dňa 08.12.2011 (správne 04.10.2011 - uznesením žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietnutá - viď exekučný spis) a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia (omeškanie viac ako 373 dní,), správne 262 dní).

3. Na preukázanie uvedených skutočností žalobca žiadal pripojiť exekučný spis Okresného súdu Bratislava III povinnej X. W., R.. XX.XX.XXXX evidovaný u súdneho exekútora pod sp. zn. EX17467/2010 a znalecký posudok vypracovaný znaleckým ústavom - Ekonomická univerzita v Bratislave, ktorý sa nachádza v origináli na tunajšom súde pod Spr. 3272/2014.

4. Súd uznesením č. k. 44C 107/2012 - 19 zo dňa 25.09.2014 konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania z dôvodu prekážky litispencie s konaním na tunajšom súde pod sp. zn. 15C 101/2012.

5. Na základe odvolania žalobcu odvolací súd uznesením č.k. 2Co 930/2014 - 27 zo dňa 29.02.2016 uznesenie súdu 1. stupňa zrušil. V odôvodnení uviedol, že hoci v predmetných dvoch právnych veciach ide o tých istých účastníkov, avšak nejde o ten istý predmet konania (rôzne úradné postupy) - nejde o totožný nárok uplatnený z totožného skutkového základu, žalobca si v oboch konaniach uplatňuje rozdielnu majetkovú škodu, určenú rozličnými spôsobmi a tiež si uplatňuje odlišnú náhradu nemajetkovej ujmy vypočítanú rôznymi postupmi. To znamená, že nejde o totožnosť veci a prekážka litispencie nie je daná.

6. Žalovaná vo vyjadrení zo dňa 20.05.2016 (doručené žalobcovi 15.06.2016) žiadala žalobu zamietnuť. Žalobca nepreukázal splnenie podmienok vzniku nároku na náhradu škody. V žalobnom návrhu namieta to, že okresný súd v exekučnom konaní rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie po uplynutí zákonom ustanovenej doby, pričom žiadosť zamietol. Pri posudzovaní otázky nesprávneho úradného postupu spočívajúceho v údajnom porušení povinnosti súdu vydať rozhodnutie zákonom stanovenej lehote žalobca odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. v znení zák. č. 412/2002 na Z.z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne možno vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, pričom žalobca doposiaľ dôkazy potrebné pre posúdenie tejto otázky, predpokladané týmto ustanovením, nepredložil. Na základe uvedeného sa žalobca domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradom postupom okresného súdu.

Žalovaná poukázala na ustanovenie § 44 ods. 2 zák. č. 233/1995 Z.z. v znení do 01.06.2011 (exekučného poriadku), v zmysle ktorého ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do pätnástich dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d) exekučného poriadku sa rozumejú exekučné tituly, ktorými majú byť vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených. V takomto znení je toto ustanovenie od 01.06.2011, avšak aj pred týmto termínom obsahovalo toto ustanovenie pojem " vykonateľné rozhodnutie rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených ", pričom aj z dôvodovej správy k novele vykonanej k 01.06.2011 zákonom č. 102/2011 Z.z. je zrejme, že zákonodarca iba výslovne ujasnil literu zákona, aby sa predišlo prípadným mylným interpretáciám, a teda aj predchádzajúce znenie tohto ustanovenia sa vzťahovalo aj na vykonateľné rozsudky rozhodcovských súdov. Žalovaná má za to, že pokiaľ nebolo o žiadosti o udelenie poverenia rozhodnuté po pätnástich dňoch, nejde o nedodržanie lehoty v zmysle zákona, nakoľko táto lehota sa na žiadosti žalobcu nevzťahovala vzhľadom na charakter exekučného titulu. Samotné nedodržanie v zákonom stanovenej lehote, neznamená automaticky prietahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie je zrejme, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahoch podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 Zák. č. 514/2003 Z.z., súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalovaná poukázala na to, že efektívnosť a rýchlosť súdneho konania nie je oprávnený preskúmať súd v konaní o náhradu škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z., ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda príslušného súdu na podklade sťažnosti na prietahy. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prietahov. Znamenalo by to absurdný záver, všeobecné súdy by preskúmavali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného prístupu v súdnictve, postup súdu vyššieho stupňa by bol v takomto prípade

preskúmaný súdom nižšieho stupňa, čo je absurdné a konštatovať existenciu prieťahov v súdnom konaní môže len Ústavný súd Slovenskej republiky. Ústavnú sťažnosť môže podať fyzická alebo právnická osoba iba v prípade, ak využije všetky opravné a iné účinné právne prostriedky pre ochranu svojich základných práv a slobôd. Žalovaná ďalej vzniesla námietku premlčania, nakoľko zo skutkových okolností uvádzaným navrhovateľom v návrhoch, v niektorých konaniach k nesprávnemu úradnému postupu malo dôjsť v období pre marcom 2009. Ak mala žalobcovi vzniknúť škoda nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v nerozhodnutí o návrhu na vydanie poverenia v zákonom ustanovenej lehote 15 dní, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula pri každom nároku osobitne a to po troch rokoch od momentu uplynutia 15-dňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené žalovaný vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu pätnásťdňovej lehoty na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pred dňom 23.04.2009, t. j. 3 roky pred dňom, kedy boli žalovanej doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody.

7. Žalovaný na preukázanie uvedených skutočností predložil súdu článok v denníku SME a list Európskej komisie.

8. Súd v zmysle ustanovenia § 180 CSP prejednal vec v neprítomnosti strán sporu, keď právny zástupca žalobcu svoju neúčast' ospravedlnil e-mailovým podaním doručeným súdu 14.10.2016 s tým, že súhlasí, aby súd prejednal vec bez účasti žalobcu. Nedostavila sa žalovaná, svoju neúčast' ospravedlnila e-mailovým podaním z 13.10.2016 z dôvodu vysokého počtu súdnych konaní žalobcu proti žalovanej a nemožnosti ich personálne vykryť a nežiadal o jeho odročenie.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie dôkazmi uvedený v bode 3. a 7. tohto rozsudku, a zistil tento skutkový stav:

10. Z exekučného spisu Okresného súdu Bratislava III sp. zn. 49 Er 42/11, EX 17467/10 povinnej X. W. o vymoženie 480,-Eur istiny s príslušenstvom súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu 14.01.2011. K žiadosti bol pripojený ako exekučný titul rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 04.10.2010 sp. zn. SR 08859/10 zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská, a.s. so sídlom v Bratislave, Karloveské rameno 8, IČO 35 922761, vydaný na základe zmluvy o úvere č. 105700016 uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom dňa 08.09.2004. Exekučný súd rozhodol o žiadosti na udelenie poverenia uznesením dňa 04.10.2011 tak, že žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol, uznesenie doposielania nadobudlo právoplatnosť.

11. Žalobca poukázal na ust. § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2011, § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011 a v tejto súvislosti na povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora na poverenie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti, ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Exekučný súd napriek tomu, že vec nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti a nevyžadovala si spoluprácu s účastníkmi konania, nerozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenom čase. Žalobca tvrdil, že exekučný súd spôsobom odporujúcim zákonu sa postavil do pozície orgánu vykonávajúceho komplexné preskúmanie exekučného titulu metódou, ktorá mu v rámci zverenej právomoci ako exekučnému súdu neprináleží a teda prekročil mieru možného rozhodovania o zákonom vymedzenom okruhu spoločenských vzťahov a porušil tak zásadu právneho štátu - zásadu legality. Všeobecný súd v pozícii exekučného súdu nie je legitímne schopný vykonávať úkony smerujúce k opätovnému komplexnému rozhodovaniu vo veci s tým, že výsledkom takéhoto rozhodovania je úplná nemožnosť vykonať právo pre veriteľa, teda manévrovanie veriteľa do situácie, akoby bol exekučný titul zrušený. Exekučný súd tým, že svojimi legálnym postupom vykonal opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu v časti istiny bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi žalobcom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným odvíjajúceho svoju podstatu od uzatvorenej, vyššie označenej, zmluvy o úver. Na jednej strane totiž existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nie je možné zrušiť pre uplynutie lehoty ust. § 41 zákona o rozhodcovskom konaní a chýbajúci subjektívny prvok - ktorý vyvolá právne účinky, avšak i z pohľadu exekučného súdu materiálne nevykonateľný a na druhej strane, nie je možné zo strany žalobcu iniciovať občianske súdne konanie a požadovať súdnu ochranu práva na zaplatenie istiny s príslušenstvom, pretože existenciou rozsudku rozhodcovského súdu je vytvorená prekážka veci právoplatne rozhodnutej. Podľa

platnej právnej úpravy je rozsudok rozhodcovského súdu rovnocenným exekučným titulom s rozsudkom vydaným všeobecným súdom v občianskom súdnom konaní. Opísaný postup exekučného súdu žalobca hodnotí ako nesprávny a v rozpore so zákonom (ust. § 44 ods.2 exekučného poriadku). Neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústredene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe a rovnako tak neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala vytvoriť stav zakladajúci reálnu nevymožiteľnosť istiny a príslušenstva založením prekážky veci rozhodnutej. Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si žalobca uplatnil náhradu majetkovej škody ako aj nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorú vyčíslil nasledovne:

- majetková škoda v celkovej výške 1.520,27 Eur predstavujúca náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere.

- náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 304,05 Eur, t. j. 20 % z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (hodnota majetkového práva postihnutého procesnou deformáciou), pretože samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu zaručeného l. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práve na spravodlivý súdny proces zaručeného čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom.

Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožiteľnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Postup exekučného súdu zamedzil žalobcovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára.

12. Žalobca preto žiada, aby súd medzitimným rozsudkom rozhodol tak, že žalovaný je zodpovedný za škodu, ktorá mu vznikla nesprávnym úradným postupom okresného súdu, pretože tento v namietanom exekučnom konaní nerozhodol o vydaní poverenia v zákonnej lehote postupom, v ktorom by správne interpretoval a aplikoval ustanovenie § 44 ods.2 zák. č.233/1995 Z.z. (exekučný poriadok). Ďalej mal súd zaviazat' žalovaného zaplatiť žalobcovi príslušnú majetkovú škodu a náhradu nemajetkovej ujmy ako aj trovy konania.

13. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že žalobca žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal vznik materiálnej škody, ktorej sa domáha vo výške vymáhanej istiny s príslušenstvom, keď nepreukázal existenciu dlžníka, existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a nepreukázal ani nevymožiteľnosť pohľadávky. Pokiaľ žalobca tvrdí, že rozhodnutie o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia spôsobuje nevymožiteľnosť pohľadávky, tak žalovaná má zato, že toto rozhodnutie iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicata pre uplatnenie nároku žalobcu na súde (uznesenie Krajského súdu v Trnave zo dňa 31.05.2012 sp. zn. 10CoE 308/2011, uznesenie Krajského súdu v Žiline zo dňa 11.07.2012 sp. zn. 20CoE 94/2012) a žalobca mal možnosť získať iný exekučný titul, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v žalobe namieta. Ak by si svoj nárok žalobca uplatnil novým návrhom, musel by preukázať, že by mu súd bez akýchkoľvek pochybností priznal požadovaný nárok od dlžníka v sume, ktorú požaduje od žalovanej a taktiež by musel preukázať, že pohľadávka je nevymožiteľná v dôsledku pochybenia okresného súdu, teda že nebyť nesprávneho úradného postupu okresného súdu, došlo by k riadnemu a plnohodnotnému vymoženiu pohľadávky. Žalovaná má za to, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal vznik a ani výšku škody. Pokiaľ sa žalobca domáha náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20 % z istiny a príslušenstva, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných

práv a má kompenzovať každé porušenie práva na súdnu ochranu, tak žalovaná poukazuje na skutočnosť, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný. Pocity členov riadiacich orgánov spoločnosti v podobe frustrácie, úzkosti, neistoty a nedôvery sú irelevantné v predmetnom konaní, keďže si náhradu škody a nemajetkovej ujmy uplatňuje spoločnosť ako právnická osoba. V zmysle judikatúry odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prieťahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Žalobca taktiež nepodložil žalovanú výšku reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou. Pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej

ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadostučinením (§ 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.). Žalovaná ďalej poukázala na skutočnosť, že v posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. V tejto súvislosti žalovaná predložila list Európskej komisie generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť č. Just/ A3/ RMk/ b D(2010) 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, od združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa článku 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove (vec C-76/10). Z uvedeného je zrejmé, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu Európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa a v konečnom dôsledku práve podnikateľská k činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci. Žalobca je vnímaný ako spoločnosť využívajúca neprijateľné podmienky, zneužívajúca slabej finančné a právne vedomie nízkopríjmových osôb. S prihliadnutím na charakteristiku podnikateľskej činnosti žalobcu považuje žalovaná za konanie v rozpore s dobrými mravmi, pokiaľ si žalobca uplatní nárok na náhradu škody voči štátu, keďže uplatnená škoda mala žalobcovi vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy a teda neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia po zákonom stanovenej lehote a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok potrebných pre priznanie náhrady škody žalovaná považuje žalobu za neopodstatnenú a žiada zamietnuť a uplatňuje si náhradu trov konania.

14. Podľa § 1 ods. 1 písm. a/ zák.č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej len cit. zák.), tento zákon upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci.

15. Podľa § 3 ods. 1 písm. d/ cit. zák., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

16. Podľa § 4 ods. 1 písm. c) cit. zák., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu.

17. Podľa § 9 ods. 1 cit. zák., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

18. Podľa § 9 ods. 2 cit. zák., právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

19. Podľa § 17 ods. 1 cit. zák., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

20. Podľa § 17 ods. 2 cit. zák., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

21. Podľa citovaných zákonných ustanovení ide o prípad objektívnej zodpovednosti štátu za škodu za súčasného splnenia troch podmienok a to:

- existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch
- nesprávny úradný postup orgánov verejnej moci
- príčinná súvislosť medzi škodou a nesprávnym úradným postupom.

22. V prípade nesprávneho úradného postupu môže ísť o akúkoľvek činnosť spojenú s výkonom právomoci orgánu verejnej moci, ak pri tomto výkone alebo v súvislosti s ním dôjde k porušeniu pravidiel stanovených právnymi normami pre jeho konanie alebo k porušeniu poriadku, ktorý vyplýva z povahy, funkcie alebo cieľov tejto činnosti. Pre túto formu zodpovednosti je určujúce, že úkony tzv. úradného postupu samy o sebe k vydaniu rozhodnutia nevedú a ak je rozhodnutie vydané, bezprostredne sa v jeho obsahu neprejavia alebo ide o inú nečinnosť orgánu verejnej moci či iné vady v spôsobe vedenia konania. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

23. Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Ušlý zisk spočíva v tom, že nenastalo zväčšenie majetku poškodeného, ktorý by bolo možné, nebyť škodnej udalosti, dôvodne očakávať s ohľadom na predvídateľný sled vecí.

24. V danom prípade sa žalobca domáha náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch a to z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktorý nerozhodol o vydaní poverenia včas postupom, ktorým by podľa názoru žalobcu správne interpretoval a aplikoval ustanovenie § 44 ods.2 zák. č.233/1995 Z.z. (exekučný poriadok).

25. Podľa ust. § 44 ods.2 Exekučného poriadku súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

26. Súd má za to, že k vydaniu rozhodnutia zo strany tunajšieho súdu došlo až po dôkladnom preskúmaní samotného exekučného titulu, ktorým bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, pričom súd zamietol žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. V odôvodnení uznesenia exekučný súd uviedol, že z predložených listinných dôkazov, konkrétne zo všeobecných obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere č. 105700016 uzavretej medzi dodávateľom a spotrebiteľom dňa 08.09.2004, ktorá je spotrebiteľskou zmluvou, vyplýva, že tieto obsahujú neprijateľné podmienky v písm. a), k) a r) v bode XI v záverečných ustanoveniach v zmysle § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka a preto sú v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Keďže súd zistil rozpor exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku zo zákonom, v dôsledku neprijateľných podmienok, súd žiadosť o udelenie poverenia v zmysle § 44 ods. 2 exekučného poriadku zamietol.

27. Súd má za to, že pokiaľ by považoval za nesprávny úradný postup skutočnosť, že exekučný súd pri rozhodovaní o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie konal so zbytočnými prietahmi, teda nesprávny úradný postup by predstavoval vydanie rozhodnutia nie v primeranej lehote, návrh žalobcu na náhradu majetkovej škody nie je dôvodný. Žalobca je povinný preukázať vznik ním uplatnenej škody v dôsledku vytýkaného nesprávneho úradného postupu. Okrem toho, všeobecný súd nie je v konaní o náhradu škody pri výkone verejnej moci oprávnený skonštatovať prietahy, na to je oprávnený len Ústavný súd alebo predseda súdu, pričom navrhovateľ nevyužil tento prostriedok nápravy.

28. Súd sa nestotožnil s tvrdením žalobcu o nesprávnej interpretácii a aplikácii ustanovenia § 44 ods.2 zák. č.233/1995 Z.z. (exekučný poriadok), nakoľko ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok (§ 41 ods. 2 písm. c/,d/ exekučného poriadku) je povinnosťou exekučného súdu súdu ex offo

preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy.

29. Podľa rozsudku Súdneho dvora EÚ (Asturcom C-40/08) nie je vylúčené posúdenie zmluvnej podmienky aj v exekučnom konaní. Lehota na vydanie poverenia na exekúciu neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c/, d/ exekučného poriadku a pokiaľ súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. V súvislosti s tvrdením žalobcu, že nesprávny úradný postup exekučného súdu spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov, keď žiadosť na vydanie poverenia súd zamietol, treba prihliadnuť na judikatúru, z ktorej vyplýva, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu v rozhodnutí vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup. Za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia (rozsudok NS ČR z 29.06.1999 sp. zn. 2 Cdo 129/97, rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 24/2004, uznesenie NS ČR z 25.08.2009 sp. zn. 25Cdo 1018/2007). V tomto prípade chýba pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím konštatovanie nezákonnosti rozhodnutia príslušným orgánom v rámci opravného prostriedku.

30. Škoda predstavuje ujmu, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Charakter náhrady škody má i majetková ujma spočívajúca v strate majetkového prínosu v hodnote uplatnenej pohľadávky, lebo tým, že nebola táto dlžníkom zaplatená, nezväčšil sa majetkový stav, hoci by to bolo možné dôvodne očakávať. Vznik škody na strane veriteľa predpokladá v takomto prípade, že jeho právo na plnenie proti dlžníkovi nie je uspokojené. Samotný nesprávny úradný postup spravidla nezakladá majetkovú ujmu, nakoľko škoda a zodpovednosť štátu za ňu je daná až vtedy, ak sa právo veriteľa proti dlžníkovi stalo nevykonateľným v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom a je pritom vylúčené, že by ho bolo možné uspokojiť inak.

31. O vzťah príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou ide vtedy, ak škoda vznikla v dôsledku nesprávneho úradného postupu, teda ak je medzi nimi vzťah príčiny a následku, pri ktorom platí, že ak by nedošlo k nesprávnemu úradnému postup, nevznikla by ani škoda.

32. Žalobca musí teda preukázať že nesprávny úradný postup súdu bol podstatnou a rozhodujúcou príčinou škody a nemajetkovej, ktorú si uplatňuje.

33. V tomto konaní si žalobca uplatnil majetkovú škodu, ktorá mu mala vzniknúť v celkovej výške 1.520,27 Eur, pričom ide o náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá podľa žalobcu viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou, ktorá môže byť riešená iba v konkrétnych súvislostiach. O objektívnu zodpovednosť štátu za nesprávny úradný postup ide vtedy, ak je preukázané, že práve nesprávny úradný postup bol príčinou škody. V tomto konaní súd dospel k záveru, že absentuje príčinná súvislosť medzi žalobcom tvrdenou a vyčíslenou škodou a postupom súdu pri rozhodovaní o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

34. Žalobca si žalobou uplatnil aj zaplatenie nemajetkovej ujmy. Vznik zodpovednosti štátu za vznik nemajetkovej ujmy prichádza do úvahy vtedy, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Žalobca musí preukázať existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom nemajetkovej ujmy. Nemajetková ujma predstavuje zásah do inej, ako majetkovej sféry poškodeného a môže predstavovať rôzne negatívne následky do osobnostnej integrity poškodeného vplývajúce na jeho česť, vážnosť, povesť, doterajší súkromný a pracovný život, rodinné vzťahy, spoločenské postavenie a podobne. Zákon pri určení výšky nemajetkovej ujmy neustanovuje žiadne kritériá, a tým ponecháva voľnú úvahu súdu, aby s ohľadom na konkrétne skutkové okolnosti každého individuálneho prípadu sám vymedzil skutočnosti významné pre určenie výšky náhrady s tým, že musia vychádzať zo skutkového stavu na základe vykonaného dokazovania. Žalobca tvrdenú nemajetkovú ujmu dôkazne nepreukázal ako ani to, že by sa mala poskytnúť jej náhrada v peniazoch, pričom poskytovanie finančného zadosťučinenia podlieha skúmaniu prípadu zo strany ústavného súdu. Súd má za to, že ani v tomto prípade neexistuje príčinná súvislosť medzi žalobcom

deklarovanou nemajetkovou ujmou, ktorá mu mala vzniknúť a postupom súdu pri rozhodovaní o žiadosti na udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktorý žalobca označil ako nesprávny úradný postup.

35. Z vyššie uvedených právnych a skutkových dôvodov súd považoval žalobu za nedôvodnú a vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

36. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Súd preto priznal úspešnej žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorému rozhodnutiu smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.